

Sygn. akt I NSP 52/22

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Sadowski

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt I NO 2/22 po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 20 kwietnia 2022 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 1 lutego 2022 r. M. S. (dalej także: skarżący) wniósł o stwierdzenie, że w postępowaniu toczącym się przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt I NO 2/22 nastąpiła przewlekłość postępowania oraz o przyznanie mu od Skarbu Państwa kwoty 20.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość, stosowanie do art. 6 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: u.s.p.p.), powinna czynić zadość zarówno wymaganiom

przewidzianym dla pisma procesowego (ust. 1), jak i zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości (ust. 2 pkt 1) oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie (ust. 2 pkt 2).

Zgodnie z treścią art. 9 ust. 1 u.s.p.p. skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, skarga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p., o ile skarżący w uzasadnieniu skargi szczegółowo wskaże, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; postanowienie Sądu Najwyższego z 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07). Wskazanie powyższych okoliczności jest niezbędne dla merytorycznej oceny skargi. Sąd rozpoznający skargę musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania doszło według strony do przewlekłości, na czym ona polegała (jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle) i czym została spowodowana. Bez wskazania powyższych okoliczności sąd rozpoznający skargę nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 u.s.p.p.

Choć wniesiona przez M. S. skarga zawiera w swym układzie graficznym wydzieloną część zatytułowaną „uzasadnienie”, to jednak w istocie nie wskazuje żadnych okoliczności, które miałyby świadczyć o zwłoce w podejmowaniu czynności procesowych przez Sąd Najwyższy w sprawie I NO 2/22, uzasadniającej z kolei stwierdzenie przewlekłości postępowania. Skarżący, uzasadniając skargę, dał wyraz swemu niezadowoleniu z funkcjonowania organów władzy sądowniczej *in genere*, przedstawiając przy tym, m.in. za pomocą odwołań do tekstów popularnych utworów muzycznych, własną wizję sprawowania władzy publicznej. Sąd Najwyższy uznał powyższe za oczywiście niewystarczające w świetle wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. – z treści skargi nie sposób bowiem wywieść, na czym miałyby polegać nieuzasadniona zwłoka w rozpoznaniu sprawy,

a jednocześnie skarżący *de facto* nie zakwestionował nawet czasu trwania postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 9 ust. 1 u.s.p.p. w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p., orzekł jak w sentencji postanowienia.

a.s.